

Svetlo
viery
v srdci
Afriky

Novinky
v Cirkvi
a farnosti

Na návšteve
u sestričiek
vincentiek

Foto
report

Leto milosti: Čas oddychu, modlitby a Božej prítomnosti

Leto je časom, keď sa príroda rozžiari plnosťou života, keď kvety voňajú intenzívnejšie, dni sú dlhšie a srdcia akosi ľahšie. Pre mnohých je leto obdobím dovolení, oddychu, rodinných výletov či stretnutí s priateľmi. No pre nás, kresťanov, je to zároveň aj jedinečná príležitosť na duchovné obnovenie.

V hluku každodenného roka, medzi pracovnými povinnosťami, školskými úlohami, nákupmi a starosťami, si len zriedka nájdeme tiché chvíle. Leto nás pozýva, aby sme tieto chvíle vyhľadávali – nielen pre odpočinok tela, ale aj pre odpočinok duše. Boh nás pozýva bližšie k sebe. Možno práve teraz je ten správny čas sadnúť si pod strom, otvoriť Písmo a nechať sa preniknúť Jeho slovom. Možno je leto ideálnym obdobím, aby sme sa znova naučili ticho rozprávať s Bohom – bez zhonov, bez plánovania, len tak, z úprimného srdca.

Letná príroda je sama o sebe chválospevom Stvoriteľovi – spev vtákov, šum vetra v korunách stromov, vôňa sena, západ slnka nad poliami... Každý jeden moment môže byť pozvaním k vďačnosti. A vďačnosť je modlitbou. Vnímať krásu stvorenia a ďakovať za ňu je jeden z najjednoduchších a najúprimnejších spôsobov, ako byť s Bohom.

Nezabudnime počas tohto leta načerpať nielen fyzickú energiu, ale aj tú duchovnú. Využime tento čas na stíšenie, modlitbu, stretnutie s Božím slovom, účasť na svätej omši či duchovných obnovách. Požehnané leto nie je len o slnku a teple, ale o vnútornej žiare, ktorú nám dáva živý Kristus.

Nech je toto leto časom milosti – časom, kedy dovolíme Bohu, aby nás obnovil, posilnil a naplnil svojím pokojom. Nech v nás vyrastá nový duchovný život, ktorý prinesie ovocie aj v ďalších mesiacoch.

– redakčný tím časopisu

Chceš byť súčasťou niečoho
výnimočného?

Staň sa miništrantom!

Byť miništrantom znamená mať dôležitú úlohu: Stojíte po boku kňaza a pomáhate mu pri slávení svätej omše. Vaša služba je nenahraditeľná a prispieva k dôstojnému priebehu bohoslužby. Znamená to aj byť blízko Bohu: Vaša svedomitá služba je aj krásnym svedectvom pre celú farnosť.

Nebojte sa pripojiť!

Ak máte chuť slúžiť,
pridajte sa k ostatným
miništrantom našej farnosti
a prihláste sa u pána farára !

**Viete komu patrí tvár na vitráži
vo farskom kostole?**

Dozviete sa na strane 12 !

„Božie slovo je ako studňa
v horúčave – občerství,
osvieži, oživí.“

„Kto v lete sejbú modlitby nevynechá,
na jeseň úrodu pokoja zožne.“

- letné príslovia -

Svetlo viery v srdci Afriky

Afrika, druhý najväčší kontinent sveta, kde sa zrodili mnohé civilizácie a kde dodnes pulzuje život v nespočetných podobách. Je to krajina fascinujúcej prírody, rozmanitých kultúr a hlbokých tradícií. Od rozľahlých púští Sahary cez bujné dažďové pralesy až po zasnežené vrcholy Kilimandžára – Afrika v sebe ukrýva neuveriteľnú pestrosť krajiny, zvierat aj ľudí. No Afrika nie je len o prírode – je to aj kontinent plný nádejí, zmien a pokroku. V srdci tohto rozmanitého sveta leží Rwanda – malá krajina s veľkým príbehom...

V marci tohto roku sme prijali pozvanie otca Ivana Kňazeho - národného riaditeľa Pápežských misijných diel na Slovensku, na Misijný večer pri dobrej káve. Čakali nás fotografie, videá a autentické zážitky z Rwandy – krajiny, kde misie menia životy.

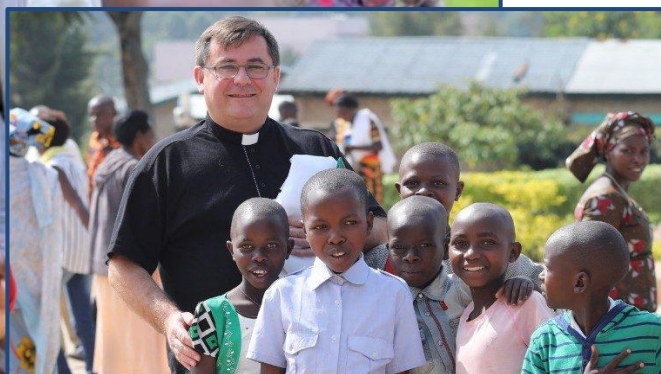
Rwanda je krajina známa nádhernou prírodou. Vďaka jej hornatému, ale zároveň aj úrodnému terénu sa zvykne nazývať aj „Kraj tisícich vrchov“. Hoci je Slovensko 2x väčšie, Rwanda má 3x viac obyvateľov. V súčasnosti sa odhaduje počet obyvateľov Rwandy na viac ako 11 miliónov. Po celý rok je tam stála teplota 17 až 22 stupňov. Je to nádherná, čistá, zelená, a napriek tomu veľmi chudobná krajina, poznačená genocídou z roku 1994, ktorá zanechala hlboké jazvy.

Dnes je miestom nádeje a obnovy. Medzi tými, ktorí prinášajú nádej do života miestnych obyvateľov, stoja aj misionári zo Slovenska. Ich poslaním nie je len šíriť vieru, ale aj pomáhať ľuďom v každodennom živote – vzdelávaním, zdravotnou starostlivosťou a duchovnou podporou. Venujú sa práci s deťmi v sirotincoch, učia v školách, ošetrojú chorých, starajú sa o opustených a mnoho ďalšieho. Misionári sú často mostom medzi znepriatelenými komunitami, učia odpúšťať a budovať nový život v duchu evanjelia.

Slovenský rogacionista (*rozumej - rehoľník modliaci sa za duchovné povolania*) Vlastimil Chovanec pôsobí v Centre sv. Antona v Rwande už desať rokov. Momentálne v ňom žije 49 detí, ktoré prišli z ulice či rodín, kde sa o ne nedokážu postarať. Nachádza sa v meste Nyanza, ktoré má približne 50-tisíc obyvateľov. Historické mesto, bývalé sídlo kráľov, sa nachádza 90 kilometrov od hlavného mesta Kigali. Centrum vedie rehoľa rogacionistov Srdca Ježišovho, ktorú založil svätý Hanibal Mária Di Francia na Sicílii. V centre sa starajú najmä o takzvané deti ulice, siroty a opustené deti. Pomáhajú tiež mnohým chudobným rodinám z okolia. Súčasťou areálu je materská škola, ktorú navštevuje 200 detí. Centrum je pre deti skutočným domovom. Cez prázdniny majú možnosť byť vo svojej vlastnej rodine, ale aj tak tam často nechcú ísť, boja sa.

Misie v Rwande sú živým dôkazom toho, že evanjelium má moc meniť srdcia aj spoločnosť. Zaujímavým aspektom je aj spolupráca medzi farnosťami zo Slovenska a komunitami v Rwande. Prostredníctvom adopcie na diaľku, zbierok a návštev misijných dobrovoľníkov sa vytvárajú putá solidarity a spolupatričnosti. Misionári prinášajú nielen materiálnu pomoc, ale predovšetkým Kristovu lásku, ktorá uzdravuje rany a otvára dvere k novej budúcnosti.

AB

Z našej histórie: „Prečín ako farnosť“

Založenie farnosti v Prečíne sa spája s postavením farského kostola v r. 1637. Toto jednoznačne uvádzajú písomné pramene. Bola to však farnosť luteránska. Súviselo to s náboženstvom zemepánov, teda staviteľom aj patrónom kostola - rodinou Balašovcov. História prečínskej farnosti túto okolnosť neuvádza, ale naopak chvália ich horlivosť a zánietenosť za katolícku vieru. Tá sa u nich prejavila až po ich navrátení do katolíckej cirkvi. Kedy sa tak stalo, zatiaľ sa nepodarilo zistiť. S ich obrátením na katolícku vieru súvisí aj premenovanie titulu kostola na kostol Narodenia Panny Márie Kráľovnej anjelov. Farnosť však neobnovili, lebo obyvatelia aj naďalej ostali luteránmi. Preto prečínsku farnosť pripojili ako filiálku do Považskej Bystrice až do r. 1740. Vtedy prečínsku farnosť obnovili a dostala aj svojho katolíckeho farára. Balašovci aj v čase Rákociho povstania (1703 - 1711) kostol ubránili a nevydali ho luteránom ako v mnohých iných farnostiach. Rodiny navrátené do katolíckej cirkvi ako Balašovci, úpornejšie odolávali luteránom ako tie, čo ostali stále katolíckymi. Na toto si sťažoval už aj predtým sám palatín Juraj Thurzo. V luteranizme najdlhšie zotrvali obyvatelia Prečína. Do r. 1740 sa v matrike pokrstených len zriedka objavujú krsty z Prečína. Viac zápisov je z Počarovej a Bodiny. Zemianska Závada v tej dobe bola filiálkou Podskalia. Úplná rekatolizácia Prečína sa uskutočnila za pôsobenia farára Adama Christoforského. Nezodpovedanou ostáva otázka, či aj pred postavením hore spomenutého kostola bola v Prečíne fara alebo aspoň kostol. Možné to je, ale doklad o tom zatiaľ nemáme. Prečín založil Prečínsku Lehotu, ktorá je teraz súčasťou Lednických Rovní, ale do r. 1926 bola samostatnou obcou. Musel byť teda mestečkom ako susedná Domaniža, či Predmier. Mohlo tomu tak byť, aj keď len na krátku dobu. Ako mestečko by mal mať aj kostol. Treba poukázať aj na to, že v Prečíne bol vybudovaný kaštieľ a zdržiavali sa tu zemepáni a zúčastňovali sa na bohoslužbách. Dôkazom toho je i oddelená miestnosť v kostole a krypta pod kostolom.

Ako filiálka prečínskej farnosti sa vždy uvádza obec Bodina. Tu si veriaci postavili kostol sami v r. 1668 a v čase Rákociho povstania aj faru, dokonca poschodovú a tak boli na krátky čas farnosťou, ale luteránskou. Až do r. 1740 bola Bodina spolu s Prečínom filiálkou Považskej Bystrice. Od vzniku farnosti patrí do nej ako filiálka aj obec Počarová. Do tohoto času sa uvádza ako filiálka Domaniže. Zemiansku Zavadu, ktorá bola filiálkou Podskalia pripojili do farnosti Prečín 13. októbra 1800. Koncom roku 1740 pripojili k Prečínu aj Malé Lednice, ktoré boli filiálkou Domaniže. 10. Lednice patrili do feudálneho panstva Balašovcov. Veriaci z Ledníc sa však s týmto rozhodnutím neuspokojili a vypisovali prosby biskupovi F. Fuchsovi, aby ich pripojil k pôvodnej farnosti, k Domaniži. Ten ich prosbám vyhovel. Upovedomil o svojom rozhodnutí dekana v Považskej Bystrici Martina Hazucha, dekana v Rajci Jozefa Záhoráka, farára v Domaniži Andreja Fedoru aj farára v Prečíne Jána Hvorku. Dal im pokyny, ako sa má všetko uskutočniť. Kontrakt uzavreli medzi sebou aj farár z Domaniže Andrej Fedora a farár z Prečína Ján Hvorka, podľa ktorého dostával prečínsky farár za odčlenenú filiálku Lednice od domanižského farára ročne 60 florénov a organista 10 florénov. Tento kontrakt je zaznamenaný čiastočne v latinčine a čiastočne v slovenčine. Kontrakt bol zrušený v roku 1823.

Zatiaľ poznáme dvoch kňazov, ktorí pochádzajú z farnosti Prečín:

Prvým je **Andrej FEDORA**, ktorý sa narodil v r. 1730. Po vysvätení na kňaza pôsobil 1 rok na Biskupskom úrade v Nitre, 3 roky bol v Omšeni, 5 rokov vo Frívalde a potom prišiel do Domaniže. Zomrel v r. 1801. Uvádza sa o ňom, že mal dobré meno medzi kňazmi.

Druhým je **Ján CHUDÝ**, ktorý sa narodil 8. augusta 1770 z rodičov Jozefa a Zuzany rod. Mihalíkovej. Študoval v Brezne, Prievidzi, filozofické štúdiá v Bratislave, teológiu v Nitre. Na kňaza bol vysvätený v r. 1794. Ovládal nemčinu a maďarčinu. Bol kaplánom v Rajci, správcom fary v Marikovej, neskôr farárom 9 rokov, odtiaľ v r. 1813 odišiel do Štiavniku. Bol členom Slovenského učeného tovaristva. V Štiavniku pôsobil do r. 1841, kedy odišiel do penzie a býval v Bytči, kde 20. januára 1845 zomrel.

KV, zdroj: DP Juraja Bunčiaka

Mária, vdáka za Tvoj ruženec !

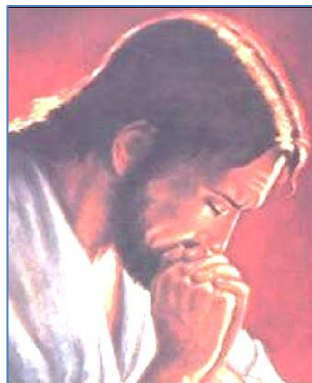
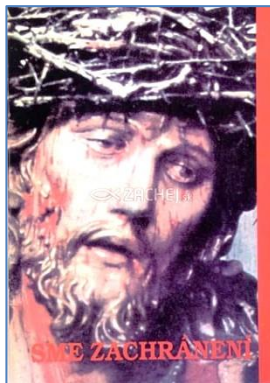
Ráno chodím na omše do kaplnky sv. Anny a keďže som tam už o 6:00 hod. tak sa modlíme ruženec. Raz po domodení som ho zložila a položila na lavicu a keď som naň pozrela, videla som v ňom akoby srdce . Hneď mi napadlo napísať niečo o ruženci. Toto je moja krátka báseň:

*Na perách modlitbu tichú mám, prstami perličky na šnúrke prepletám.
Zdravas za zdravasom vrúčne mi zneje, v srdci už cítim to - niečo sa deje!*

*Po ťažkom dni plnom starostí ruženec dodá mi do srdca radosti.
S Máriou v tú chvíľu s láskou sa spájam, jej dobrotou materskou celá sa opájam.*

*Veď Mária, Matka moja dobrá, drahá, s láskou sa o svoje dieťa tu, na zemi stará.
Ona ma každý deň vo svojom srdci nosí,
za moje slabosti o odpustenie, svojho Syna prosí.*

KV

zjavené
sv. BRIGITE ŠVÉDSKEJ

SME ZACHRÁNENÍ

1 ROČNÁ POBOŽNOST

Svätí, naši orodovníci – Svätá Brigita Švédka

Význam mena: mocná, silná, vznešená / **Atribúty:** kniha, pero, srdce s krížom / **Patrónka** Európy, Švédska; pútnikov; v hodine smrti

Sv. Brigita sa narodila okolo roku 1303 na hrade v južnom Švédsku v nábožnej a vzdelanej rodine. Od svojich desiatich rokov veľmi silne prežívala utrpenie Pána Ježiša, najskôr len v mysli, neskôr mala aj mystické vízie. Ako 16-ročná sa vydala za bohobožného šľachtica Ulfa Gudmarssona. Narodilo sa im osem detí. Najmladšia dcéra Katarína je známa ako sv. Katarína Švédka. Ostatné deti tiež žili nábožný kresťanský život. Rodičia sa svedomito o nich starali. Okrem toho nezabúdali na skutky dobročinnnej lásky – veľkú časť svojho majetku rozdali chudobným, navštevovali chorých, šíрили dobro, chodili na púte. V roku 1343 alebo 1344 sa vydali na púť do Compostely do Španielska k hrobu sv. Jakuba. Na ceste späť Brigitin manžel Ulf vážne ochorel. Za krátky čas na to zomrel. Po jeho smrti sa Brigita už nevydala. Zostala žiť jedine pre Boha. Často sa modlievala, písala úvahy a meditácie. Jej mystické zážitky pokračovali, práve na základe nich sa zrodila kniha zjavení.

Na jeseň 1349 sa vybrala na cestu do Ríma. Tam zostala bývať viacej rokov. V Ríme Brigita založila útulok pre švédskych pútnikov a študentov, navštevovala nemocnice, starala sa o chudobných. Po dvoch rokoch prišla za ňou aj jej dcéra sv. Katarína. V roku 1371 odišli spolu na púť do Svätej Zeme. Tam pricestovali v roku 1372 a chodili po miestach, o ktorých tak často Brigita meditovala, ktoré videla vo svojich víziách. Na spiatocnej ceste vážne ochorela. Choroba pokračovala aj po návrate do Ríma. Päť dní pred smrťou jej Boh zjavil hodinu odchodu z tohto sveta. Zomrela 23. júla 1373 ako 70-ročná. Pochovali ju v Ríme, no o rok nato ju dcéra Katarína dala previezť do rodného Švédska. Keďže nad jej hrobom a na jej príhovor sa dialo veľa zázrakov, **už roku 1391 ju pápež Bonifác IX. vyhlásil za svätú.**

Svätá Brigita Švédka vo svojich modlitbách neúnavne a vytrvalo prosila, aby jej bolo zjavené koľko rán utrpel náš Pán Ježiš počas svojho umučenia. Chcela si modlitbou uctiť každú z týchto rán, každú kvapku drahocennej Kristovej Krvi, ktorá sa za spásu nás hriešnikov vyliala. Jej trpezlivosť bola odmenená, jedného dňa sa jej zjavil pán Ježiš, ktorý jej povedal, že utŕžil 5480 rán a ak si chce sv. Brigita uctiť tieto rany, nech sa počas jedného roku každý deň pomodlí 15x Otčenáš, 15x Zdravas Mária a 15 modlitieb, ktoré náš Pán Ježiš Kristus sv. Brigitu Švédsku naučil.

Mystické vízie a modlitby sv. Brigity Švédskej a prisľúbenia, ktoré môžu modliaci sa získať, predstavujú v duchovnom zápase so zlom veľmi silnú zbraň. Preto sa diabol neustále pokúša tieto modlitby nejakým spôsobom zhanobiť, relativizovať a odradiť veriace od tejto modlitby.

Záujemci, ktorí sa chcú modlitby začať modliť, nájdu brožúrku v kaplnke sv. Anny v Prečíne vzadu pri časopisoch.

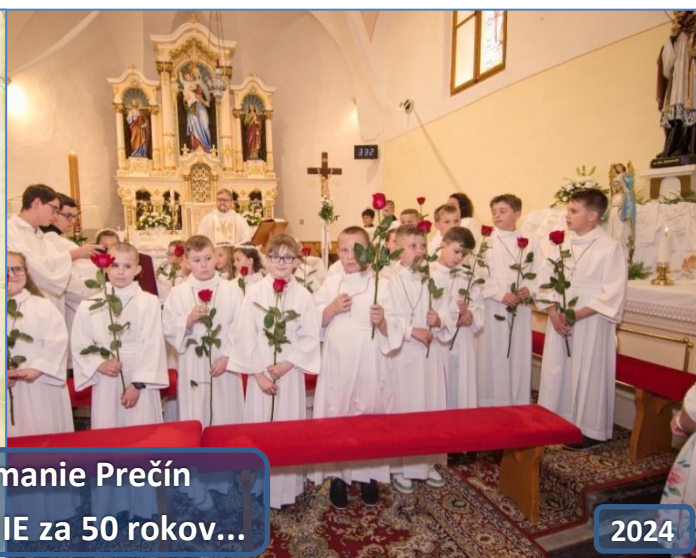
V samotnej brožúrke su uvedené všetky detaily modlení vrátane obrovských prisľúbení Spasiteľa.

Sú tam dôležité vlastne len dve veci – začať a vytrvať!

MP

1974

2024

1. sv. prijímanie Prečín
...POROVNANIE za 50 rokov...

NOVINKY V NAŠEJ CIRKVI

K Pánovi odchádza... pápež František

František bol zvolený za pápeža v roku 2013 ako prvý predstaviteľ Latinskej Ameriky a prvý jezuita, ktorý viedol katolícku Cirkev. Jeho pontifikát sa niesol v duchu skromnosti a inklúzie. Jeho vedenie bolo poznačené snahou o reformy, častejší dialóg s neveriacimi a väčší dôraz na klimatické a sociálne otázky.

Jednou z významných zastávok jeho pastoračných ciest bola aj Slovenská republika, ktorú navštívil v septembri 2021. Počas trojdňovej návštevy zavítal do Bratislavy, Prešova, Košíc a Šaštína, kde slúžil svätú omšu pred desiatkami tisíc veriacich. Jeho návšteva sa niesla v znamení pokoja, solidarity a povzbudenia pre malú, ale vernú katolícku komunitu.

Pápež František – ďakujeme !

MCH

V Pánovom mene prichádza... pápež LEV 14.

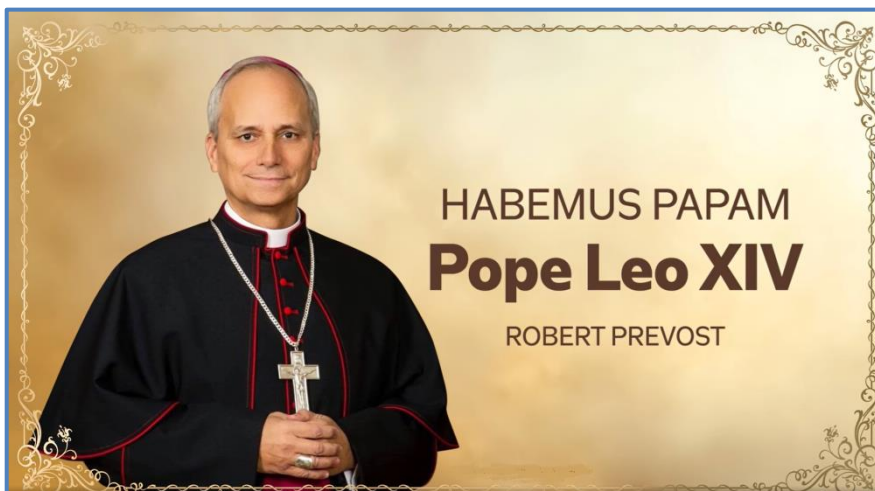
Pápež Lev XIV., vlastným menom Robert Francis Prevost, je 267. pápežom v dejinách. Narodil sa 14. septembra 1955 v Chicagu (Illinois). Detstvo a mladosť prežil v Spojených štátoch. Študoval v malom seminári augustiniánov a potom na Villanova University v Pensylvánii. V roku 1977 získal titul z matematiky. Študoval aj filozofiu.

Za pápeža bol zvolený 8. mája 2025 vo veku 69 rokov. Lev XIV. počas svojej prvej oficiálnej audiencie s kardinálmi v Novej synodálnej aule potvrdil, že bude pokračovať v modernizujúcich reformách zosnulého pápeža Františka, a to s cieľom urobiť katolícku Cirkev inklúziou, pozornosť k veriacim a starostlivosť k „posledným a zavrnutým“.

Tiež uviedol, že je plne oddaný Druhému Vatikánskemu koncilu z rokov 1962-65, ktorý zmodernizoval katolícku Cirkev.

Živ Bože Otca Svätého, Náместníka Kristovho !

MCH

Svätí Otcovia na Slovensku

NOVINKY V NAŠEJ FARNOSTI

Už ste navštívili našu NOVÚ FARSKÚ WEBSTRÁNKU? – Klikni na: precin.dcza.sk

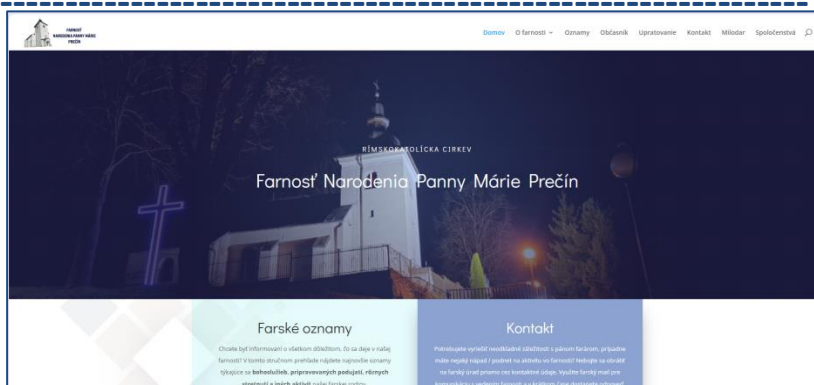
Čo na nej nájdete? Farské oznamy, históriu kostolov, zoznam kňazov Prečína, fotografie, upratovacie skupinky, občasník PAX ET BONUM, kontakt, milodar pre farnosť - “elektronický zvonček”, spoločenstvá vo farnosti a mnoho iného.

Čím sa líši od predošlej? Už žiadne blokácie, neobmedzený prístup, vlastné logo - kostol, lepšia prehľadnosť, pridaný vyhľadávač, moderný vizuál.

*Touto cestou **ĎAKUJEME** Mgr. Dušanovi Peckovi, riaditeľovi pastoračného fondu Žilinskej diecézy, za odbornú pomoc, cenné rady a vytvorenie TEJTO pre nás vynikajúcej pomôcky pre farnosť - ĎAKUJEME !*

Admin webu: **Michal Chúpek** / dohľad: **Mgr. Štefan Junas**

MCH

Milodar pre farnosť

Ak by ste chceli podporiť našu farnosť, môžete svoj milodar zaslať na číslo účtu našej farnosti **IBAN: SK04 0200 0000 0004 9074 2372**, alebo priamo cez tento QR kód.

Do poznámky stačí napísať „milodar“.

Pán Boh Vám zaplať! Ďakujeme!

MCH

Misijná púť detí v Rajeckej Lesnej

Od roku 2001 organizuje kresťanské spoločenstvo detí - **eRko** púť s misijným rozmerom. Každoročne sa nich zúčastňujú tisíce detí, aby svojou obetou pomohli núdznym a zároveň načerpali radosť zo spoločenstva, z piesní, tancov, modlitby, zo stretnutia s otcom biskupom. Preto aj deti z našej farnosti si v sobotu 10. mája zbalili batôžky a s piesňou na perách putovali do neďalekej Rajeckej Lesnej, k našej drahej Mame Márii. Keďže Bazilika Narodenia Panny Márie patrí k šiestim chrámom našej Žilinskej diecézy, v ktorých je možné v tomto jubilejnom roku získať za obvyklých podmienok aj plnomocné odpustky, **stali sme sa tiež „pútnikmi nádeje“**.

Dostali sme možnosť obnoviť a prehĺbiť si náš vzťah s Bohom. Prosili sme, aby sa nás dotkol, aby sme Jeho Slovo dokázali nielen počúvať, ale aby sme tiež dostali milosť mu uveriť a vo svojich rodinách ho aj uskutočňovať.

Celou púťou nás sprevádzal maskot Luce – symbol svetla. Bol pripomienkou toho, že sme povolani kráčať v Pánovom svetle, prinášať ho tam, kde ho niet a žiariť svetlom, ktoré nás presahuje. Niektoré chvíle sa ťažko opisujú slovami – zostávajú v tichu srdca. Ale jedno vieme s istotou: **Boh kráčaľ s nami**.

AB

Slávnosť Prvého svätého prijímania

Sobota 14. jún 2025 bola pre deti z našej farnosti výnimočným dňom – **prvýkrát prijali Pána Ježiša v Eucharistii.**

Slávnosť Prvého svätého prijímania bola vyvrcholením niekoľkomesačnej prípravy, na ktorú sa deti poctivo pripravovali počas celého školského roka. Pod vedením pána farára sa na hodinách náboženstva učili o sviatostiach, o Ježišom živote a láske, ktorú nám ukázal na kríži. Nechýbali spoločné stretnutia na Spevku, modlitby, prvé spovede, nácviky piesní i samotného priebehu slávnosti. V deň Prvého svätého prijímania boli deti oblečené do bielych šiat, ktoré symbolizovali čistotu ich sŕdc. S veľkou radosťou a miernou dávkou napätia vstupovali do nášho farského kostola, kde ich už očakávali rodičia, starí rodičia, krstní rodičia a predovšetkým ten Najvzácnejší Dar ukrytý v Eucharistii.

Svätú omšu slávil náš duchovný otec vdp. Štefan Junas, ktorý deťom v kázni pripomenul, aký vzácny dar dnes prijímajú a že Ježiš bude od tohto dňa ich blízkym priateľom, ku ktorému sa môžu vždy obracať. Pri samotnom momente prijímania Eucharistie mali aj mnohí rodičia v očiach slzy dojatia.

Po svätej omši nasledovalo fotografovanie, gratulácie a radosť, ktorá naplnila celú faru pri spoločnom Agapé. A nielen to! V dnešnej dobe, keď si sociálne siete a moderné technológie nachádzajú miesto aj v duchovnom živote, prišiel pán farár s originálnym nápadom. Spolu s deťmi natočili krátke a veselé video, ktoré si získalo srdcia mnohých farníkov i ľudí mimo farnosti. Svojou úprimnosťou a spontánnosťou nám ukázali, že viera nie je len o vážnosti a pravidlách, ale aj o radosti, priateľstve a spoločenstve. Okrem radosti však nesie tento projekt aj hlboké duchovné posolstvo v titule nádherného biblického úryvku, ktorý dotvára atmosféru duchovného pokoja a ochrany:

„Už nebudú hladovať, ani žízniť, nebude na nich dorážať ani slnko, ani iná horúčosť. Pán ťa stráži, Pán je tvoja zástita. Za dňa ťa slnko nezraní, ani mesiac za noci. Pán ťa bude chrániť od všetkého zlého. Pán ti bude chrániť život. Pán bude chrániť tvoj odchod i príchod, odteraz až naveky. Amen.“

Pamätajme na tieto deti v modlitbách, aby nikdy nezabudli, že sľúbili, že Ježiša nevymenia za nič na svete, ani za milión €.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na príprave tejto výnimočnej slávnosti.

Služobnice lásky v srdci Slovenska – sestry vincentky v Beluškých Slatinách

V malej obci Belušké Slatiny, ukrytej v lone krásnej prírody Púchovskej doliny, ticho a nenápadne žijú ženy, ktoré zasvätili celý svoj život Bohu a službe blížnym – milosrdné **sestry sv. Vincenta de Paul, známe ako vincentky**.

Sestry vincentky pôsobia v Beluškých Slatinách už mnoho rokov. Ich rehoľné povolanie je hlboko zakorenené v charizme svätého Vincenta de Paul a svätej Lujzy de Marillac – slúžiť Kristovi v tých najchudobnejších a najzraniteľnejších. Tento duch služby a pokory je v ich každodennom živote hmatateľný. Aj keď sestry často konajú v tichosti a bez veľkej pozornosti, ich práca zanecháva hlboké stopy. Ich život je pretkaný modlitbou, tichom a obetou. Aj keď nie sú na očiach verejnosti, ich prítomnosť je ako tiché svetlo – stála, pokorná a oduševnená.

Taký bol aj život blahoslaveného Janka Havlíka, ktorého duchovný svet bol od mladosti ovplyvnený spiritualitou dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul. Na prvý dojem sa môže zdať, že jeho život bol neúspešný. Túžil sa stať kňazom, nestal sa. V reholi stihol zložiť iba dočasné sľuby. Vo väznici mu zničili zdravie a tak bol odkázaný na starostlivosť rodičov. Nebol schopný žiadnej fyzickej práce a ešte aj zomrel niekde na ulici v najlepších rokoch života. A predsa... Život na prvý pohľad ničím bombastický, je svojou vernosťou pravde pre celý svet veľkým svedectvom viery. Tak ako zaznelo vo svedectve sr. Adriany Mihovej počas Deviatnika modlitieb k Jánovi Havlíkovi: „*Ján Havlík poznal Boží hlas a povolanie stať sa kňazom, členom misijnej spoločnosti. Jedinečným spôsobom toto povolanie naplnil ako misionár v hĺbinách jáchymovských baní, v misii veľmi ťažkej. Bol uznávaný banícky parták. Spoluväzni vyhľadávali jeho spoločnosť, pretože nachádzali u neho vnútornú vyrovnanosť, úprimný záujem o nich, porozumenie, pohodu i radosť. Žijúc v Božej prítomnosti objavil a pochopil, že i keď nemôže byť kňazom, môže byť misionárom.*“

Jeho život ukazuje, že svätým sa môže stať každý. Že nezáleží, kde sa vo svojom živote ocitneme, ale čo s tým urobíme. Na jeho príbehu je pozoruhodné to, že sa nepoddal. Jeho zdanlivo jednoduchý život oslovoval ľudí, ktorí ho poznali a nadobudli presvedčenie, že tento človek patrí na oltár.

Také sú aj sestričky, ktoré sme **cez vianočné obdobie boli v Beluškých Slatinách s našim spevokolom Prameň navštíviť**. Jednoduché, tiché, skromné, ale s iskričkami v očiach a s ozajstným úprimným záujmom o človeka. Ježišove slová: „*Čokoľvek ste urobili jednému z mojich najmenších, mne ste urobili,*“ majú v sebe hlboko zakorenené, a i keď im už slabé telo nedovolí konať telesné skutky milosrdenstva, o to viac rozdávaajú skutky duchovné. Ich život nie je bombastický, ale ich vnútorná vyrovnanosť je znakom dobrého stromu, ktorý je poznať po ovocí.

Z návštevy sestier vincentiek v Beluškých Slatinách sme odchádzali obohatení bohatstvom nie viditeľným, ale tým, čo je skryté očiam: **pokojom, múdrosťou, vierou a nezištnou láskou**. V tichu ich každodennosti sme našli vzácny príklad toho, ako sa dá žiť naplno – aj bez veľkých slov, len prostým bytím pre druhých. Stretnutie s nimi bolo ako duchovné zastavenie, ktoré v nás zanechalo hlbokú stopu inšpirácie.

Ovocím modlitieb sestier vincentiek je aj toto usmiate žieňa, ktoré má medzi sestrami trvalé miesto a skvele svojho Majstra reprezentuje. Slovenkou roka 2025 v kategórii CHARITA sa stala **sestra Adriana Mihová**. Je koordinátorkou Mobilného hospicu sv. Kataríny Labouré.

V ňom je ponúkaná a poskytovaná odborná starostlivosť i ľudská podpora nevyliciteľne chorým a zomierajúcim, ako aj ich rodinám, v ich domácom prostredí. Svoju súčasnú službu pri jednej príležitosti opísala aj týmito slovami: „V službe mobilného hospicu prichádzame do kritických situácií, keď sa ľudský život odmeriava na týždne, dni či hodiny. Spleť emócií, obáv, lúčenia, spomienok, plánov, túžob, vzdoru, či popierania vytvárajú v každej domácnosti jedinečný príbeh, vždy bohatý; častokrát sprevádzaný príchutou veľkej pokory pred koncom života, vďačnosti a uznania príbuznému, ktorý odchádza...“

AB

s. Adriana Mihová

Janko Havlík

ČITATEĽSKÉ TIPY PRE HODNOTNÚ CHVÍĽKU VOĽNA

ZJAVENIA PANNY MÁRIE V MEXIKU – GUADALUPE

Útla 64-stranová brožúrka nabitá všetkými najdôležitejšími informáciami o zjavení Panny Márie v mexickom mestečku Guadalupe, ktoré „zhltnete“ za niekoľko desiatok minút pri poobedňajšej káve alebo dvoch. Odkaz prítomnosti Panny Márie z 12. decembra 1531, ktorý je doslova živý i dnes v podobe tajuplného obrazu Panny Márie dodnes vystaveného v tamojšej Bazilike. Obraz nebol namaľovaný ľudskou rukou, ale objavil sa 57-ročnému indiánovi svätému Juanovi Diegovi na tilme – oblečení pripomínajúcom jutovinu, aké vtedy tamojší obyvatelia nosili. Tento obraz bol niekoľkokrát skúmaný a zistili sa viaceré neuveriteľné fakty – na obraze niet farbív, má stálu teplotu ľudského tela 36,6°C, látka je zozadu priehľadná, preto z druhej strany vidno obraz zrkadlovo. Zreničky živo reagujú na približujúce sa svetlo; priložením fonendoskopu na lono Panny Márie je počuť tlkot malého Ježiška – 115 úderov za minútu a mnoho ďalšieho... Vedci konštatujú viacnásobný zázrak.

MP

ZJAVENIA PANNY MÁRIE V MEXIKU - GUADALUPE

ZÁZRAČNÝ OBRAZ

VÄZENIE ZAMKNUTÉ ZVNÚTRA

Jestvujú dva druhy duchovnej neslobody, s ktorými má osobnú skúsenosť hádam každý obyvateľ planéty Zem – „väzenie neopustenia“ a „väzenie samospravodlivosti“.

Sú to dve celkom protichodné situácie. V prvom prípade niekto človeku ublížil a on nedokáže povedať „odpúšťam“, v druhom prípade sa previnil on sám a nedokáže poprosiť o odpustenie.

O možných príčinách tohto stavu, ťažkostiach, čo s ním súvisia, a o ceste k uzdraveniu nielen na hlboko vnútornej, ale aj na cirkevnej či spoločenskej úrovni píše psychologička a teologička Kateřina Lachmanová.

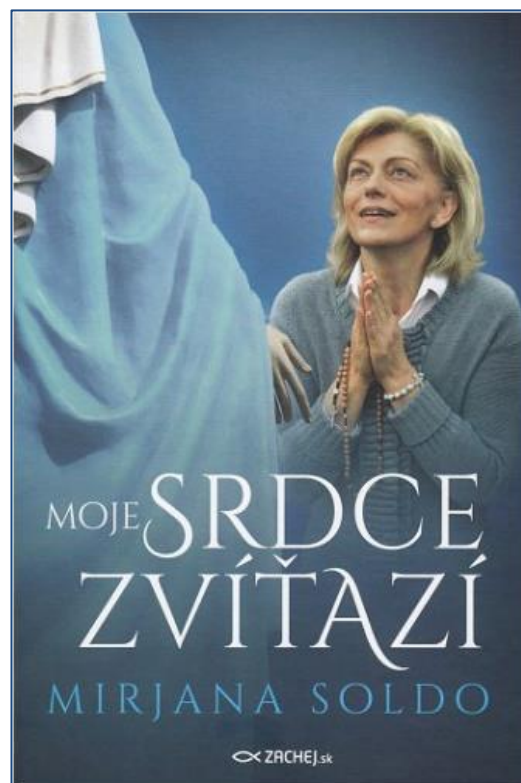
MP

MOJE SRDCE ZVÍTAZÍ

24. júna tohto roku uplynulo 44 rokov, odkedy sa prvýkrát zjavila Panna Mária v Medžugorí šiestim deťom. Pre „víkendových čitateľov“ existuje aj útlejšia brožúrka s konkrétnymi faktami a informáciami, čo všetko sa v ten deň začalo, my pre vás vyberáme trošku obsiahlejšiu, ktorej autorom je samotná Mirjana Soldo. Autorka mala vtedy len 16 rokov a v Medžugorí bola vlastne len „náhodou“ na prázdninách u príbuzných, keď spolu s piatimi deťmi na vrchu pri dedinke Medžugorie uvidela tajomnú ženu. Bola mimoriadne krásna a plná milosti. Udalosti, ktoré sa začali v to letné popoludnie Mirjane dramaticky zmenili život. Komunisti ju veľmi trápili. Ako sama píše v úvode knihy: „Volám sa Mirjana. Viac než 35 rokov sa mi zjavuje Panna Mária. Nemôžem to povedať otvorenejšie. Rozumiem, že v dnešnej dobe si niečo také vieme len ťažko predstaviť. Aj pre niektorých veriacich sú zázraky záležitosťou minulosti. Pochybujem však, že bol niekto šokovanejší než ja, keď sa to všetko začalo.“ A ďalej píše: „Mali by ste vedieť, že ma vyšetrovali lekári a vedci z celého sveta. Všetci sa zhodli v jednom: som úplne normálna. Mám to dokonca aj písomne. Skôr než sa zamyslíte nad mojím zdravím, s úsmevom na tvári sa pýtam: Máte oficiálny dokument, ktorý potvrdzuje, že ste duševne zdraví?“

„To, čo sme videli, radikálne poznačilo nás, naše rodiny i milióny ľudí po celom svete. Vyvolalo to však aj zúrivosť juhoslovanského režimu. Komunisti sa obávali, že moje svedectvo ohrozí ich vládu. Keď som mala 16 rokov, vyhlásili ma za nepriateľku štátu. Ich obavy boli možno opodstatnené, lebo som spoznala niečo oveľa väčšie než komunistickú vládu – oveľa väčšie než čokoľvek na zemi... Spoznala som Božiu lásku.“

MP

Ak vás knižky zaujali, skôr než sa rozhodnete či investovať do ich kúpy, môžete si ich požičať na prečítanie – budú uložené v zradu v kaplnke sv. Anny v Prečine pri organe.

Poloautorská pieseň z farnosti Prečín

Ako všetci viete, v našej farnosti pôsobí a svojím spevom obohacuje sv. omše a chvály náš **farský spevokol PRAMEŇ**. Viete čo tvorí ich repertoár? Sú to prevažne piesne gospelové (teda chválové piesne doprevádzané gitarou), spevy TAIZÉ (adornačné piesne s prevažne latinským textom), mládežnícke duchovné piesne (spievané predovšetkým na pútiach), mariánske piesne ale aj piesne, ktoré naša Cirkev spieva na celosvetových dňoch mládeže a pod. Majú spoločné to, že všetky slúžia na oslavu Pána, jeho veľkosti a duchovnej hodnoty.

Výnimočnou je **pieseň Aleluja Hosana**, ktorú sme objavili náhodne pri hľadaní nových piesní na internete. Pieseň je takmer nemožné nájsť, na platforme Youtube má len pár verzií, kde si ju vieme vypočuť. Pieseň vznikla v rámci modernej tamilskej chválovej hudby, ktorá sa vyznačuje rytmickosťou a duchovným zápalom a pomohla šíriť kresťanskú liturgiu medzi tamilsky hovoriacimi komunitami, najmä v Indii a medzi diasporou. Tamilovia sú etnická skupina, ktorá žije predovšetkým v južnej Indii (hlavne v štáte Tamilnádu), na Srí Lanke (hlavne na severe a východe ostrova), v diaspóre po celom svete (Malajzia, Singapur, Veľká Británia, Kanada...). Majú vlastný jazyk, kultúru, písmo a hudobné tradície. Text aj hudbu zložil **Paul Thangiah**, indický skladateľ. **Pieseň hovorí o zmŕtvychvstaní Krista, jeho víťazstve nad smrťou a o vzdávaní úcty k Ježišovi.**

Vedúci nášho farského spevokolu Prameň Michal Chúpek vytvoril slovenský text s veľkonočnou tematikou, ktorý zasadil do melódie tejto piesne. Mnohí ste ju už v našom chráme počuli, a tí čo nie, pokojne si nájdite originál a do melódie spievajte slovenský text.

Posolstvom tejto piesne je výstižný refrén – Aleluja, Hosana! – Radujme sa, Pán Ježiš porazil smrť a vstal z mŕtvych!

MCH

Halleluyah Hosanna - (Uyirodu Ezhunthavarae) Tamil Worship Song - Ohavim Productions

**Svätá (Biela) Sobota
(Michal Chúpek)**

♪ Aleluja Hosana ♪

1. Boží hlas som počul z diaľav riecť: Drahý syn, či počul si tú zvesť?
že Pán Ježiš z mŕtvych k živým vstal, svoj život za svet obetoval.

**2. Trpel bičom rany dávané, korunu mal z trnia na hlave,
miloval nás na smrť idúci, pamätaj na to, ľúb Ho v srdci !**

REF: [: Aleluja, hosana-a, aleluja, hosana-a. :] 4x

3. Baránok, čo sňal hriechy sveta, prišiel k nám, sťa chudobné dieťa.
Učil, kázal i uzdravoval, no jeho ľud Ho ukrižoval.

**4. On však Láska sám o sebe je, v Jeho srdci hnevu nenájdeš
a preto z hrobu o tri dni vstal, aby nás ďalej ochraňoval. REF 4x**

5. Mária sa veľmi preľakla, keď Ježiša v hrobe nenašla.
Neboj sa Mária, ja žijem, moje telo v hrobe nezhnije!

**6. Polož ruky do mojich dlaní, ucítiš tam jazvy aj rany.
Žehnám tebe, svetu celému, dajte lásku jeden druhému. REF č.2**

REF č.2: Aleluja, hosana-a, aleluja, hosana-a.

Aleluja, hosana-a-a, aleluja, hosana.

Aleluja, hosana-a, Ježiš žije, hosana-a.

Aleluja, hosana-a-a, nás miluje, hosana.

MCH

Zamyslenie

- Sedíme pri stole a sťažujeme sa na polievku. No, tá istá polievka by bola pre hladného zázrakom. Ale nie sme hladní. Sme vyberaví...
- Vraciame sa do prázdneho bytu a nadávame na samotu. No, ten istý byt by bol rajom pre človeka bez domova. Ale nie sme bezdomovci. Sme nenásytní.
- Dívame sa do zrkadla a vidíme svoje nedokonalosti. No, to isté telo by bolo pre chorého zázrakom. Ale nie sme chorí.
- Sme slepí. Slepí k tomu, čo máme. Hluchí k vlastnému šťastiu. Necitliví na každodenný zázrak existencie. Pretože sa nám vždy zdá, že šťastie je inde. Na inom mieste. V inom živote. V iných rukách. Ale ono je tu...
- Je vo vašom šatníku plnom oblečenia, ktoré nevidíte a hovoríte, že „nemáte si čo obliecť“.
- Je vo vašom telefóne plnom kontaktov, o ktorom tvrdíte, že „nemáte komu zavolať“.
- Je vo vašom dni plnom vecí, na ktoré „nemáte čas“.

Prestaňte hľadať šťastie tam, kde ste ho nestratili. Prestaňte snívajť o živote niekoho iného. Prestaňte veriť, že „keby sa“ niečo zmenilo, veci by boli lepšie. Stačí otvoriť oči. A uvidíte, koľko toho máte. Skôr ako vám život pripomenie, ako málo toho potrebujete. Otvorte oči. Skôr než bude neskoro. Pretože sa môže ukázať, že to vaše „príliš málo“ je niekoho to „všetko“...

MP

FOTOREPORT

Kristus - Svetlo sveta
(Michal Chúpek)

„Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec.“
– na jednom oltári je Ježiš na počiatku
aj na konci svojho života.
(Michal Chúpek)

Okno do sveta – z farského kostola
(Štefan Junas)

"Keď je Kristov kríž stredobodom."
Kaplnka sv. Anny (Štefan Junas)

Piatok utrpenia Pána (Michal Chúpek)

Križová cesta cez farnosť
(Štefan Junas)

PRAMEŇ (Michal Chúpek)

Okienko do histórie - zo života kňazov našej farnosti: Juraj Gramantík

Juraj Gramantík (1848 – 1916)

národovec, spisovateľ, bojovník
za práva slovenského národa,
prečínsky farár

Narodil sa 25. apríla 1848 v Prievidzi. Za kňaza bol vysvätený v r. 1872. Ako kaplán na viacerých miestach bojoval za práva slovenského národa a neohrozene sa vzoprel maďarizácii. V roku 1877 pri príležitosti 50. výročia biskupskej vysviacky pápeža Pia IX. navštívil Rím, viac ako 10 talianskych miest, Nemecko, Francúzsko a Rakúsko. Vyhlásili ho za „pansláva“ a v r. 1880 preložili na chudobnú, odľahlú faru v Prečine v okrese Považská Bystrica. Od pápeža dostal osobný dar – encykliku Pia VI., ktorá sa v Prečine nachádza dodnes.

Jeho tvár sa zachovala
aj v podobe sklenej vitráže
zobrazeného ako sv. Juraja
v rytierskej zbroji
na okne vo farskom kostole

Celá vitráž
– Sv. Juraj s tvárou
J. Gramantika

Encyklika Pia VI.

V Prečine horlivo pracoval a pričínal sa o opravu kostola i školy. Pôvodnú prečínsku školu našiel v biednom stave, a keď patróni odmietli pomoc, poslal v r. 1883 spor na súd. Ten na troch inštanciách prehral. Po menších opravách sa rozhodol urobiť generálnu opravu starej školy v roku 1888. V roku 1902 vystaval vo svojej farnosti novú školu vedľa kaplnky, ktorá fungovala 30 rokov. Neskôr z nej bolo kino. S rozvojom farnosti sa stretol ale aj s veľkou nevôľou zo strany veriacich z Prečína.

Rímsko-katolícka škola,
Prečín, 1902-1932

Rukopis
Juraja Gramantika

Udržoval čulú korešpondenciu s poprednými slovenskými spisovateľmi, všemožne ich povzbudzoval a podporoval. V r. 1912 spolu s Milanom Hodžom odovzdal Memorandum o riešení slovenskej otázky maďarskej vláde. Písal tiež náboženské a andragogické (ľudovo-výchovné) úvahy. Všetky zarobené peniaze venoval zachovaniu kultúry na Slovensku.

V r. 1916 ťažko ochorel na nohy a 12. septembra, len tri dni po operácii, v Budapešti zomrel vo veku 68 rokov. Jeho telo previezli na cintorín v Prievidzi, kde je aj pochovaný. Prečín mu dodnes ďakuje za napísané dejiny.

MCH

**Aké sviatky,
slávnosti
a cirkevne
dôležité dni
nás čakajú
počas
2. polroka
2025?**

29. júl	– Sv. Marty, patrónky gazdiniek, požehnanie pokrmov
15. august	– Nanebovzatie Panny Márie, prikázaný sviatok
17. august	– Počarová – Hodová slávnosť k slávnosti Nanebovzatiu Panny Márie
22. august	– Preblahoslavennej Panny Márie Kráľovnej, spomienka
24. august	– Bodiná – Hodová slávnosť ku cti Panny Márie Kráľovnej
7. september	– Prečín – Hodová slávnosť k titulu farského kostola Narodenia Panny Márie, slávnosť
8. september	– Narodenie Panny Márie, sviatok
12. september	– Najsvätejšieho mena Mária, spomienka
14. september	– Povýšenie svätého kríža, sviatok
15. september	– Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska, prikázaný sviatok
1. november	– Všetkých svätých, prikázaný sviatok
2. november	– Pamiatky všetkých verných zosnulých, sviatok
23. november	– Nedeľa Krista Kráľa, sviatok
30. november	– Prvá adventná nedeľa
8. december	– Nepoškvrnené počatie Panny Márie, slávnosť, prikázaný sviatok
24. december	– Štedrý deň, vigília Narodenia Pána
25. december	– Narodenie Pána, slávnosť s oktávou, 1. sviatok vianočný
26. december	– 2. sviatok vianočný, sv. Štefan – prvý mučeník

Redakcia občasníku

Autori článkov a príspevkov:

Michal Chúpek, Anna Bútorová, Martina Prašnická, Katarína Villínová

Text, editácia, grafika: Michal Chúpek

Pomocný redaktor a dohľad nad obsahom: Štefan Junas

Kontakt: 0951 775 455 / precin@fara.sk

Viac info na: precin.dcza.sk

- Farské oznamy, kontakt, milodar
- Spoločenstvá vo farnosti
- Historické foto & info
- Občasník, upratovanie a i.